

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 1382/05
29.12.2005. година
Београд

СГЗЗ. 83/05

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца "АА", чији је пуномоћник АБ, против тужене ВВ, чији је пуномоћник ГГ, адвокат, ради испуњења уговора, одлучујући о захтеву за заштиту законитости и ревизији тужене, изјављеној против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж бр. 101/05 од 24.1.2005. године, у седници одржаној 29.12.2005. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости тужене изјављен против пресуде Окружног суда у Лесковцу Гж. бр. 101/05 од 24.1.2005. године.

УКИДА СЕ пресуда Окружног суда у Лесковцу Гж бр. 101/05 од 24.1.2005. године и предмет враћа истом суду на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лесковцу П бр. 1977/03 од 22.10.2004. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да испуни уговор о специјализацији тако што ће тужиоцу исплатити износ од 83.170,99 динара са законском затезном каматом почев од 15.6.2000. године до коначне исплате. Ставом другим обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 10.800,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Лесковцу Гж бр. 101/05 од 24.1.2005. године, преиначена је наведена првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је тужена обавезана да тужиоцу исплати 83.170,99 динара са законском затезном каматом од 1.7.2000. године до исплате.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је благовремено изјавила захтев за заштиту законитости и ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости, у смислу чл. 421. у вези чл. 401. ст. 2. тачка 5. и чл. 404. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да захтев није дозвољен.

Према чл. 417. ЗПП, захтев за заштиту законитости може се подићи само због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. ст. 2. тачка 5. ЗПП, ако је противно одредбама ЗПП суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (чл. 3. ст. 3.).

Окружни суд у Лесковцу у овој правној ствари није засновао одлуку на недозвољеним располагањима странака, у смислу чл. 3. ст. 3. Закона о парничном поступку, јер странке нису вршиле ни посредна ни непосредна располагања. Имајући у виду да се по ступању на снагу новог ЗПП (23.2.2005. године) не може подићи захтев због више битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права већ само због једне учињене битне повреде, која се односи на располагање странака, то нису испуњени услови за улагање захтева од стране јавног тужиоца, а самим тим ни улагање захтева од стране странака, у смислу чл. 418. ЗПП. За странку као и за јавног тужиоца ограничења у погледу разлога за изјављивање захтева за заштиту законитости, садржана су у чл. 417. ЗПП. С обзиром да у поступку није учињена битна повреда из члана 361. ст. 2. тачка 5. ЗПП, нису испуњени услови за подизање захтева за заштиту законитости.

На основу чл. 404. у вези чл. 421. ст. 2. ЗПП, одлучено је као у ставу I изреке.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе чл. 386. ЗПП ("Сл. лист СФРЈ" бр. 4/77, 36/77.....и "Сл. лист СРЈ" бр. 27/92, 31/93, са каснијим изменама и допунама), који се примењује на основу чл. 491. став 4. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 125/04), Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку пред првостепеним судом је утврђено да је тужена била у радном односу код тужиоца, када је решењем Министарства здравља од 14.9.1995. године дата сагласност на одлуку "АА" од __. године којом је тужили одобрена специјализација из превентивне и дечије стоматологије, након чега је између парничних странака 2.10.1995. године закључен уговор о упућивању на специјализацију. После положеног специјалистичког испита у септембру 1998. године тужила је распоређена на одговарајуће

послове почев од 28.11.1998. године у "ДД" у оквиру "АА". У "ДД" тужила је радила све до 15.6.2000. године када је прешла да ради у "ДД", на основу споразума о преузимању, којим је у члану 3. ст. 2. предвиђена обавеза тужиле да у складу са уговором о специјализацији накнади штету другом учеснику споразума. Иначе, "ДД" пословао је као организациона јединица "АА" све до 15.11.1999. године, када је конституисан као посебна установа.

Налазећи да су, од стране Републике, средства за трошкове специјализације издвојена и одобрена, "АА", те да је и "ДД" учествовао у финансирању тужене, а с обзиром на непрецизност одредбе чл. 3. ст. 2. наведеног споразума о преузимању, првостепени суд је стао на становиште да је тужена своје обавезе из уговора о специјализацији испунила и да тужилац није претрпео штету.

У поступку по жалби, другостепени суд је, без одржане расправе, изменио чињенично стање утврђено од стране првостепеног суда, тако што је из поднеска "АА" од 15.10.2002. године, потписаног од начелника економско финансијске службе, утврдио да је туженој, током специјализације, исплаћивана накнада из средстава "АА". Полазећи од ове чињенице преиначио је првостепену пресуду и усвојио тужбени захтев тужиоца.

Међутим, с обзиром да првостепени суд, није дао правну оцену наведеног доказа, Врховни суд налази да је другостепени суд, без одржане расправе, утврдио ново чињенично стање и на њему засновао одлуку. Стога се основано у ревизији тужене истиче да је побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 354. ст. 1. ЗПП јер је другостепени суд неправилно применио одредбу чл. 373. ст. 1. тачка 1. ЗПП, а то је било од утицаја на доношење законите и правилне одлуке, због чега је пресуда морала бити укинута.

На основу члана 394. ст. 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу II изреке.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

дц